

[Nygaard.]
ved Arbejdsløsheden og Beskæftigelsesproblemet.

Den højtærede Statsminister glemte ganske det, jeg sagde om, at Landbruget ikke kan forsørge sit eget Fødselsoverskud; det er ganske udelukket. Det forlanger man, at Industrien skal gøre. Naar man saa har praktet Fødselsoverskuddet over paa Industrien, siger man bagefter: Nu kan I sejle jeres egen Sø; det kommer ikke os ved, det er det private Initiativ, der maa klare den Side af Sagen. Det er i Virkeligheden det, der her fortælles. Og saa kan man ikke det ene Øjeblik staa og tale om Kræfternes frie Spil, saadan som den højtærede Minister her har gjort, naar man et Øjeblik efter maa erkende, at der sker ikke noget af sig selv; der skal en Smule Hjælp til, for at faa det i Gang.

Jeg erkender, at jeg er blevet skuffet; jeg troede, at Ministeriet var klar over, at Arbejdsløsheden er saa stor, at der er al mulig Grund til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger. Jeg har nævnt forskellige Forhold, som jeg mente det kunde være en Opgave for Regeringen og Rigsdagen at tage fat paa. Den højtærede Statsminister sagde, at han havde hørt om det før. Ja, det har han vel; selvfølgelig kan man ikke blive ved at finde paa nye Foranstaltninger; men jeg opriskede de Foranstaltninger, der kunde træffes; og jeg troede saa, at man i hvert Fald paa nogle Punkter vilde komme os i Møde.

Det vil Regeringen altsaa ikke. Man vil Nedskæring af Lønnen. Jeg hævder, at de Lønninger, vi har her i Landet, er af en saadan Beskaffenhed, at der ikke er Mulighed for Forandringer, i hvert Fald ikke i nedadgaaende Retning. En hel Masse Arbejdsmænd her i Landet har en Timeløn paa under 1 Kr. Jeg vil nok spørge, hvordan en Mand med Kone og Børn, den Husleje, vi har, og alt, hvad vi ellers har, skal kunne klare sig, og saa vil man oven i Købet skære de Lønninger ned! Ved en Fejltagelse blev under en af de generelle Ordninger Kvindelønnen i Industrien skaaret betydeligt ned sammen med den mandlige, 18 Ø. pr. Time. Dette Forhold er ikke blevet rettet; her er der altsaa heller ikke noget at gøre i Retning af Nedskæring, og Kvinderne er en meget væsentlig Part af Industriarbejderne.

Da Ministeriet ikke agter at foretage sig noget, men vil fortsætte sin Politik med Hænderne i Skødet i Spørgsmaalet om at hjælpe Erhvervene, hjælpe mod Arbejdsløsheden, kan jeg ikke erklære mig

tilfreds med den højtærede Statsministers Svar, men maa stille følgende Forslag:

„Idet Folketinget misbilliger, at Ministeriet intet foretager sig til Modvirkning af Erhvervs- og Beskæftigelseskrisen, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Og hertil følger jeg et lille Hjerteønske: Højtærede Regering! Lad os hurtigst muligt komme ud til Valg og faa konstateret, at I er i det Mindretal, som I egentlig i Øjeblikket er i; lad det ske, inden vi faar vedtaget flere for Arbejderklassen ulykkebringende Love!

Formanden: Den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen lyder saaledes:

„Idet Folketinget misbilliger, at Ministeriet intet foretager sig til Modvirkning af Erhvervs- og Beskæftigelseskrisen, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Det er om denne Paastand, Forhandlingen nu drejer sig.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal meddele Tinget, at Regeringen ikke kan modtage det af det ærede Medlem stillede Forslag.

I øvrigt skal jeg udtale en Beklagelse af, at det ærede Medlem overhovedet ikke besvarede det Spørgsmaal, jeg stillede til ham. Jeg spurgte ikke, om Lønnen skulde op eller ned, om Arbejdstiden skulde forlænges eller forkortes, om Arbejdstempoet skulde være hurtigere eller langsommere. Men jeg indrømmer, at jeg ikke har givet det ærede Medlem Spørgsmaalet skriftligt, saaledes som jeg har faaet mit Spørgsmaal, og derfor vil jeg tillade mig at læse det op igen: Anser det ærede Medlem de Arbejdsvilkaar, som fastsættes gennem Organisationsaftaler, for at være ganske uden Forbindelse med Arbejdsløshedens Omfang, eller erkender det ærede Medlem, at der overhovedet er en Forbindelse mellem disse Aftaler og Arbejdsløsheden? Det Spørgsmaal fik jeg, som sagt, ikke noget Svar paa.

Forespørgeren (Nygaard): Jeg har udtrykkeligt omtalt Lønforholdene, og deri ligger jo Svar paa den højtærede Statsministers Forespørgsel. Selv om vi i Morgen ophævede alle kollektive Aftaler, tror jeg selvfølgelig ikke noget Øjeblik paa, at Arbejdsløsheden dermed var ude af Verden, selv om det naturligvis vilde fremkalde nogle Forskydninger; men at komme ind